

Milena Marković
Bog nas pogledao ili
Šine

LICA:

DEBIL je ono što mu ime kaže

JUNAK je onaj što je potreban za priču

GADNI ne želite da znate

A tu je i RUPICA a ona je žensko a takođe DEVOJČICA, LAKA ŽENSKA,
PSIHOLOG, ZAROBLJENICA i MEDICINSKA SESTRA

DVA PECAROŠA

DVA DOMOROCA

VESELI čovek koji se stalno smeje

MASNI, igra ga GADNI samo stavi brkove i tamne naočare i stomak

ZVUKOVI – njima se završava svaka scena. Oni su kombinacija klanja svinja,

harmonike, smeha, ljudskih jauka i zapomaganja, ali tako pomešani da se ne raspozna odmah šta je u pitanju.

P O Č E T A K

VESELI (podigne ruku)

RUPICA (peva): ČINI MI SE VEKOVIMA...

SVI (pevaju):

ČINI MI SE VEKOVIMA

VUK SA OVCOM NEŠTO IMA

KAD JE VIDI KAKO PASE

VUK NAPROSTO NE ZNA ZA SE

OVCA KAD MU VIDI OČI

NI DA BEKNE NI DA SKOČI

OVCA NE SME DA SE BRANI

VUK SE NJENIM STRAHOM HRANI

VESELI: Ponekad u osam i sad prođem ulicom tvojom i zviždim tad. (Zviždi)

DOMORODAC, DEBIL I GADNI (zvižde)

VESELI: Naš stari znak. (zvižde)

SVI (zvižde)

VESELI I SVI (ulaze sa igrom i pesmom):

I MADA ZNAM NISI TU

ČEKAM KAO U SNU.

TE MISLI NEGDE U

U DALJINI ČUĆEŠ TI.

TE KIŠNE KAPI NA OKNIMA

ZADNJE SUZE DVE, U OČIMA

ZABORAVLJEJNI SNI.

I ZNAJ. I ZNAJ...

(OPŠTA GUŽVA – PREDSTAVLJANJE)

JUNAK: Ko će da bude Masni?

DOMORODAC 1: Ja ću.

DOMORODAC I PECAROŠ

DEBIL

RUPICA (podigne ruku)

SVI: RUPICA

(Svi su napred kao za slikanje, pevaju)

RUPICA I SVI:

ČINI MI SE VEKOVIMA

VUK SA OVCOM NEŠTO IMA

KAD JE VIDI KAKO PASE

VUK NAPROSTO NE ZNA ZA SE
OVCA KAD MU VIDI OČI
NI DA BEKNE NI DA SKOČI
OVCA NE SME DA SE BRANI
VUK SE NJENIM STRAHOM HRANI

(RUPICA – stoji, žvaće žvaku
DEBIL – izađe sa scene, pa uđe
DEBIL I RUPICA – igraju se kanapom
DEBIL – hoće da izađe sa scene,
JUNAK – gurne ga na scenu)

(Posle pretrčavanja i male gužve, počinje prva scena »IGRALIŠTE«)

I SCENA "IGRALIŠTE"

(žabe)

GADNI: E, dođi ovamo, dođi slobodno.

JUNAK: Pusti ga..

GADNI: E, zvala ga mama...

JUNAK: Ne seri.

GADNI: Jeste, kad ti kažem. Zvala te mama....

RUPICA: Jedeš govna.

JUNAK: Au, sad ćemo da ti peremo usta sapunom...

GADNI: Dobro bi joj došlo jedno pranje, usta.

RUPICA: Ti nemaš sapun u kući.

GADNI: A ti nemaš ogledalo.

RUPICA: A tvoji koriste retrovizor umesto ogledala.

GADNI: A tvoji koriste kola umesto kuće.

JUNAK: Ajde beži.

RUPICA: Neću.

JUNAK: Ajde, beži kad kažem. Ajde, brojim do pet.

RUPICA: Ajde.

JUNAK: Jedan, dva, tri. Beži kad ti kažem.

RUPICA: Jesam ti teška?

JUNAK: Ne, nego da palimo...

RUPICA: Gde da idemo?

JUNAK: Idemo na piće.

RUPICA: Gde sad da idemo na piće?

JUNAK: Tamo, na keju u hotelu dole.

RUPICA: U bašti?

JUNAK: Hladno je za baštu, idemo unutra.

RUPICA: S kojim parama?

JUNAK: Ma ajde... Šta ti je?

RUPICA: Ko vodi na piće?

JUNAK: Ja, vodim na piće.

RUPICA: S kojim parama?

JUNAK: Samo treba da veruješ.

RUPICA: Šta da verujem?

JUNAK: Jel veruješ u Boga?

GADNI: Jao!

RUPICA: Možda.

JUNAK: E pa eto...

RUPICA: E pa ne verujem.

JUNAK: Ajde beži!

RUPICA: Pitam te ko će da plati taj ćeps?

JUNAK: Đavo će da plati.

RUPICA: Moj tata će da plati, eto ko će da plati.

JUNAK: Beži bre, kad kažem...

RUPICA: Što višeš sad koji kurac...

DEBIL: Moram da idem kući.. (kaiš)

GADNI: Ne može sad kući.

DEBIL: Daj mi kaiš.

GADNI: Reci mu da ne može sad.

JUNAK: Ne može sad.

DEBIL: Hoće da mi da kaiš?

VESELI: Hoće.

JUNAK: Hoće.

DEBIL: Kažeš?

JUNAK: Kažem.

GADNI: Ajde, digni malo. Jer znaš gde je koš?

JUNAK: Ajde, digni gore, ti si koš.

GADNI: Reklame.

RUPICA: Bljak.

JUNAK: Pusti to!

DEBIL: To će da smrdi.

GADNI: Zove te baba...

DEBIL: Gde je baba...

GADNI: Eno je baba na drvetu. Nemojte gospođo, lepo se igramo.

JUNAK: Šta se smeješ? Mnogo je smešno. Poljubi je.

DEBIL: Da ljubim?

JUNAK: Poljubi je. Ona mnogo voli da se ljubi.

DEBIL: Da ljubim...

GADNI: Poljubi je kad ti kaže... Brzo, brzo je poljubi, da ne vidi baba.

RUPICA: Bežite bre budale... Nije smešno...

JUNAK: Baš je smešno. Poljubi je.

RUPICA: Beži debilu, bre, beži, vidi kakav si idiote, mama te rodila na bulju...

GADNI: Nije njega mama rodila na bulju. Nego mu je sedela na glavi kada ga je rodila.

DEBIL: Mama je sedela na glavi, nije meni mama sedela na glavi.

GADNI: Nije nego su tvoju mamu šutirali u stomak.

DEBIL: Patuljci.

GADNI: Naravno da nisu patuljci. Nego je ona bila sa tvojim tatom, pa su tvoga tatu zadavili a mamu su ti šutirali u stomak, ona nije ni znala da je trudna pošto je bila mnogo debela, onda je tvoja baba došla po telo tvoga tate, pa te uzela, mama, mama ti je umrla u bolnici. Marš. Jesi normalan?

DEBIL: A tata je voleo mamu.

GADNI: Nije voleo mamu, bila je bangava.

JUNAK: Jeste. I nemoj da slušaš gadnog šta ti priča. Je l jasno? Jesi razumeo

DEBIL: Ja sam bio danas u bazenu plivao. I fino sam plivao. A posle sam jeo palačinke.

RUPICA: Vi ste veći debili od ovog debila kad ga slušate.

GADNI: Ajde, poljubi je... Čuješ sta ti govorim.

GADNI: Rekla mi je da se loži na tebe, poljubi je.

DEBIL: I ja sam nju gledao. U subotu sam je gledao. Vadila je nešto iz oka. Išla joj je suzica.

(SVI SE SMEJU)

JUNAK: Šta je smešno?

RUPICA: Smešno je.

JUNAK: Šta je smešno, jadvnice?

RUPICA: Što njih ne pitaš šta se smeju...

JUNAK: Tebe sam pitao.

RUPICA: I oni se smeju.

JUNAK: I oni se smeju. On može da se smeje koliko hoće. Jasno? Oni su drugo, ti ne treba da se smeješ.

DEBIL: Mokro je sad.

JUNAK: Beži od mene jadvnice.

RUPICA: Hoćeš da dođeš sutra?

JUNAK: Zavisi...

RUPICA: Dođi sad...

JUNAK: Beži, kad kažem...

RUPICA: Šta je sad bilo?

JUNAK: Šta je bilo? Ustr'o se Danilo mami u krilo. Odjebi u skokovima.

RUPICA: Hoću sa tobom.

JUNAK: Treba nešto da završimo.

GADNI: Ajmo.

RUPICA: Šta ti je to?

JUNAK: Mogla bi da pomogneš...

RUPICA: Hoću.

JUNAK: Ako hoćeš sa nama, ideš ovo prvo da razmeniš, nas će da klepe... Je l' jasno?

JUNAK: Kad ovo razmeniš, e onda, onda lutko možeš da se smeješ kad hoćeš i koliko hoćeš. Je l' jasno?

VESELI (PEVA):

JOŠ NE ZNAM

DA L' SI ZVEZDA ILI ŽENA.

I SAMO JEDAN TREN

DA POSTOJIŠ.

KAO RUŽIČASTA MORSKA PJENA.

NA ŽALU STOJIM SAM.

GALEBOVA STOPE BRIŠE DAN.

(VESELI izbaci napolje RUPICU)

(MASNI joj pukne šamar)

II SCENA "MURIJA"

MASNI 1: Gde si mene našla da zajebavaš!!!

RUPICA: Nisam.

MASNI 1: Falsifikovana novčanica. I da nisam bio tamo, onaj bi tantuz odradio, dobila bi pet za živi kurac.

VESELI: Pusti...

MASNI 1: Sad ću da zovem muriju..

RUPICA: Nemojte.

MASNI 1: Ajde, reci ko ti je to dao?

RUPICA: Hoću.

MASNI 1: Ajde, brzo reci!

RUPICA: Dao mi jedan čovek.

MASNI 1: Čovek ti dao. Žustro. Ne mogu da verujem.

RUPICA: Čovek.

MASNI 1: A šta sam ja onda, veverica?! Šta sam ja?

RUPICA: Ne...

VESELI: Hoćeš sokić? Ajde, lepo reci ko ti je to dao.

MASNI 1: A na šta ja onda ličim, na majmuna?

RUPICA: Ne.

VESELI: Ma devojčica....

MASNI 1: Ma kakva bre devojčica, ološ najstrašniji, pa ne može meni po kraju deca da valjaju falsifikovane novčanice, jebem li ti decu da ti jebem...

MASNI 2: Jebem li ti decu, da ti jebem.

VESELI: Vidiš da su ljuti.

MASNI 1: Ma to je da spališ sve.

VESELI: Nemoj da vičeš.

MASNI 1: Šta, vičem? Ne vičem! Ajde, reci ko ti je to dao...

RUPICA: Čovek.

MASNI 1: Ma jebaću ti mater malu u dupe da joj pička plače, razbiću te droljo mala!!!

VESELI: Ej, pusti. Kaži...

RUPICA: Dao mi jedan čovek. Proćelav. Srednje visine, ima oko tri banke.

MASNI 1: Zajebava nas.

RUPICA: Ne zajebavam.

MASNI 1: Jebeš me u zdrav mozak.

RUPICA: Ne.

MASNI 1: Sad ću da zovem muriju.

RUPICA: Nemojte. Dao mi je za tucanje.

MASNI 1: Pa nemoj da me zajebavaš. Ko može? Ko će da? Ko? Ko može da? Ko! Ko! Pa ko to još daje sto maraka za tucanje...

RUPICA: Ali ja sam ostala sa njim noć. I dan sutra.

VESELI: To nekad nema cenu.

MASNI 1: Ajde siđi sa oblaka i pogledaj je dobro. Ne bih baš rekao da je fukos.

Jeste mala drolja ali nije fukos.

VESELI: Devojčica...

MASNI 1: Štiti nekog.

VESELI: Pusti...

MASNI 1: Za tucanje.

RUPICA: Kad vam kažem.

MASNI 1: Za tucanje? Što ćutiš?

VESELI: Za tucanje.

MASNI 1: Ispoštuj devojčicu. Pa ćemo sve da zaboravimo, onda ćeš mene da odradiš. Dođi vamo! Dođi! Baci žvaku droljo, baci to...

MASNI 1: Kad sam bio dete ja...

MASNI 2: Ja.

MASNI 1: Zapitah dragu šta će se zbit...

MASNI 2: Zbit.

MASNI 1: Kad porastem, šta ću bit?

MASNI 2: Bit?

MASNI 1: Ona mi reče tad...

MASNI 2: Tad.

MASNI 1 i SVI: KE SERA, SERA,
TO NE ZNAMO TI NI JA,
DA L' DOBRO ĆE BIT IL' ZLO...
KE SERA, SERA,
NIKO NE ZNA TO!

MASNI 1: Kad sam se zaljubio ja...

MASNI 2: Ja.

MASNI 1: Zapitah dragu šta će se zbit...

MASNI 2: Zbit...

MASNI 1: Da l' naša ljubav večna će bit?

MASNI 2: Bit?

MASNI 1: Ona mi reče tad...

MASNI 2: Tad.

SVI: KE SERA, SERA,
TO NE ZNAMO TI NI JA,
DA L' DOBRO ĆE BIT IL' ZLO...
KE SERA, SERA,
NIKO NE ZNA TO!
KE SERA, SERA.

III SCENA "TELEFON"

(GADNI – STOLICE)

GADNI: Gde ćeš? Dođi ovamo.

RUPICA (TELEFON): Desio se gadan skandal u školi. Uopšte ne znam odakle da krenem. Ćerka jednog profesora se ubila. Poslednji put je viđena sa dva najveća ološa u školi... Šta ja da radim sad, tek sam počela sa poslom... Znam da si mi rekla da ne dolazim u taj kraj morala sam da nađem nekakav posao... Ma nije to, morala sam da radim nešto da ne sedim više u kući i čekam da zazvoni telefon... Znam da sam ja za bolje... U, ovaj jedan je smrt u boji, ovaj drugi je zgodan i glavni frajer u školi, on je bio sa tom malom što se ubila... Virila sam pre neki dan... Zamisli, petnaest godina, fircaju se u klozetu. Pa da, devojčice dobijaju sad menzis sa dvanaest, ma sa deset, ima jedna, došla mi pre neki dan... Ma šta ti je... Nisam videla kakav mu je kurac...
(smeje se) Nije to kraj. Sa njima je bio jedan mali, koji ne znam kako nije u specijalnoj. Baba mu je bila profesorka u školi... Isterao nekako, stigao do kraja. Blaga retardacija. On je lep kao anđeo. Njega su nešto gadno maltretirali...

Moram da idem... Ajde, slobodno reci što su ti uradili.

DEBIL: Nisu uradili.

RUPICA: Meni možeš sve da kažeš.

DEBIL: Zašto?

RUPICA: Zato što ja pomažem deci.

DEBIL: Šta ti je ovo?

RUPICA: To je broš. A sad svi mi ispričaj, inače ću morati da te vodim u onu drugu školu.

DEBIL: Ovde su mi drugari...

RUPICA: Došao je kući iscepane odeće, torba mu je bila puna đubreta. I neko je urinirao u torbu...

GADNI: Niste se izbrijali...

RUPICA: Nemoj tako da razgovaraš sa mnom! Ja mogu brzo...

GADNI: Dobro, znam. Nije to ništa... Kako da vam kažem. Nemate pojma koliko to i kako ću posle da drkam na te dlačice ispod čarapa tih jeftinih, mora da smrdi jezivo...

RUPICA: Ti možeš za ovo da budeš izbačen iz škole.

GADNI: Govno mi se smrzlo.

RUPICA: Mrš. Ti si dobar momak, jak i hrabar. Svi najlepše pričaju o tebi. Vrlo me čudi što si upleten u ovu priču. Taj dečko ne može da se brani, ti si toga svestan? On je srećan što je u tvojoj blizini.

RUPICA: Samo mi ispričaj šta je bilo. Ajde.

JUNAK (PLAČE): Mi smo bili...

RUPICA: Gde ste bili?

JUNAK: Bili smo... Je l' možete da me prvo malo izmasirate, sedim čuku bije mi prozor u vugliju, stvarno me zboleo vrat.

RUPICA (MASIRA GA)

JUNAK: Hoću. Uh, uh... uh.... a... a.... uh.... Hoću da zapalim cigaretu.

GADNI: Nema šta mu nismo radili. Njegova keva napravi rođendan. Spremila klopnu za dvadeset ljudi, i niko neće da dođe, samo nas troje. Mi se otkinemo koliko pojedemo, onda sam išao da kenjam. I obrisao sam bulju peškirom. Onaj mali peškir. Je l' zapisuješ? To je bilo u osnovnoj školi. Svaki dan mu se ispišam u torbu. Nije on jedini kome ja pišam u torbu. Ja ništa nemam protiv njega. Pišam ja i drugima. To jednostavno volim da radim. Bacam mu torbu u kontejner.

DEBIL: Ovde su mi drugari. Ja hoću da ostanem sa njima. Mi smo zajedno.

RUPICA (Psiholog Rupica priča sa prijateljicom preko telefona): Bilo je povuci potegni ali stvar sam sredila. Onog gadnog smo poslali u dom. Onog debila na zamat, ono što traje dve godine, pa ne može da sedi on sa normalnom decom. Ovaj je dasa ima jako finu majku, ne bi verovala, nešto brat mu poginuo na motoru, on se izvukao, nisam mogla da verujem kako fin svet. Samo su nešto propali sa parama. Moram da prekinem.

JUNAK: Danas si baš nešto lepa...

RUPICA: Treba da kucaš kad...

JUNAK: Šta treba da kucam? Baš si lepa...

RUPICA: Ja kad sam bila u tvojim godinama, ja sam starijim govorila vi.

JUNAK: Je l' možete vi da me malo pustite blizu.

(Junak joj prilazi, stavlja joj ruku između nogu)

RUPICA: Daj još samo malo, ručicu...

Junak joj uhvati glavu i zatrese je.

JUNAK: Kokoško, kako si vlažna, nisi se jebala godinama, groblje, pizda ti materina...

(SVI UTRČAVAJU – IGRA I PESMA)

JUNAK – SVI:

SVE JE LAKO KAD SI MLAD
SVAKO ODELO DOBRO TI STOJI
MA SVAKA RANA MANJE BOLI
SVE JE BAŠ LAKO.

O DA O DA ODA

SVE JE LAKO KAD SI MLAD
LAKŠE KREĆEŠ LEĐA SREĆI
BAŠ TE BRIGA S KIM ĆEŠ LEĆI
KRV I SUZE MOGU TEĆI.

SVE JE BAŠ LAKO...

SVE JE LAKO KAD SI MLAD
LAKŠE KREĆEŠ LEĐA SREĆI
BAŠ TE BRIGA S KIM ĆEŠ LEĆI
KRV I SUZE MOGU TEĆI.

SVE JE BAŠ LAKO.

IV SCENA "MOST"

DOMORADAC 1: SVE JE BAŠ LAKO, 2x – KRV I SUZE MOGU TEĆI.

Recimo da je dan bija dobar za to.

DOMORODAC 2: Ne razumim.

DOMORODAC 1: Pa ono, padala je kiša. Nije bilo vrime od kupanja.

DOMORODAC 2: I onda šta se kurac desilo?

DOMORODAC1: Jesi jeba?

DOMORADAC 2: Nisan.

DOMORODAC 1: Jesi jeba?

DOMORODAC 2: Nisan, koji ti kurac?

DOMORODAC 1: Pa što me onda ne pustiš da završim priču...

DOMORODAC 2: Pa šta sam ja učinija?

DOMORODAC 1: Tvoja glupa faca učinila.

DOMORODAC 2: Sereš...

DOMORODAC 1: Ma ko sere, sad si mi ti ka baja sidiš sa oni dvi drolje pitaš koju mjuzu kuže...

DOMORODAC 2: Šta si sad ti ka faker? Šta si sad ti ka faker?

DOMORODAC 1: A, ti si mi k'o baja? Nije nego jebeš mi priču ne daš mi završit... Nije nego jebeš mi priču ne daš mi završit...

DOMORODAC 2: Ma ne mogu slušat više te pizdarije.. (2x)

DOMORODAC 1: Šta rade oni tamo?

DOMORODAC 2: Vidi mater mu...

DOMORODAC 1: Malica. I oni vojnik ča je danas ižirava po rivi...

DOMORODAC 2: Kako bi mu izbrica kičmu...

GADNI: Umro mi je deda.

RUPICA: Ajme, baš mi je ža...

GADNI: Bio je skotina neviđena.

RUPICA: Kako možeš tako nešto reć za svoga didu?

GADNI: Što ne mogu da govorim? Kao to su stvari koje se ne govore, kao ti si neka fina cica. I to su stvari koje se ne govore.

RUPICA: Ja volim svoga didu.

GADNI: Ti voliš kurac.

RUPICA: Volim.

GADNI: Bio je stoka neviđena. Ništa mi nije dao u životu. Svaku jebenu krušku koju sam ubrao, on je brojao. Brojao je kruške, odvoji one dobre, mi jedemo one što padnu, što ih pokupimo, za svinje.

RUPICA: Šta je radio sa kruškama?

GADNI: Pravio je rakiju. Nemoj, svrbi me to. Opasnu rakiju. Nisam voleo da idem kod njega. Ter'o nas da radimo, ćale bio pola njega, ko da mu nije otac, jebem mu mater, pola njega bio. Zato je napravio ispraćaj, jebem mu mater seljačku, doveo sam čitavu ekipu, zaklao je šest prasića, čudo je bilo.

RUPICA: Vidiš...

GADNI: Šta ?

RUPICA: To je lipo, lipo, je l' da?

GADNI: Nisam hteo u vojsku, mogao sam da se izvadim, nisam hteo, glupačo...

RUPICA: Šta si takav sad, šta si se narogušija?

GADNI: Ti si ono... kao ložiš se na uniformu... Ti voliš uniformu...

RUPICA: Dobro stoji...

GADNI: Ti voliš to, to ti nešto znači...

DOMOROCI: Halo...

GADNI: Kao, to ti je znak da je neko muškarac.

RUPICA: Pa da nisi zdrav ne bi ni moga u vojsku...

GADNI: Pa nisam zdrav.

RUPICA: Kako nisi?

GADNI: Nisam zdrav, ja da sam zdrav ja bi svima njima jebao mater. I sad ne bi bio ovde...

RUPICA: Ti si nervozan zbog onog danas.

GADNI: Nisam.

RUPICA: Uplašio si se.

GADNI: Ja se uplašio! Nisam.

RUPICA: Nemoj se bojat, neće oni ništa, oni samo tako...

GADNI: Nisam se uplašio, samo sam se rastužio. Ti sad obučeš uniformu i niko te ne gleda lepo. Mene boli kurac, samo nije prijatno, nije prijatno, ja to nisam doživeo. Šetam sa ribom, svi me nešto gledaju loše, noću razmišljam ko će da me zakolje u kasarni.

RUPICA: Nisi zdrav.

GADNI: Nisam zdrav. Čekao sam da izađem iz doma, onda opa, vojska. Nemoj, to me golica. Samo hoću negde da sedim da nema niko da mi govori šta da

radim...

RUPICA: Nemoj se plašiti. To su dobri momci.

GADNI: Ne plašim se. Jesu dobri momci? Rekao sam jesu dobri momci?

RUPICA: Je. Je.

GADNI: Jesi se jebala sa nekim?

RUPICA: Popija si i ne sviđa mi se taj rječnik...

GADNI: Jesi se jebala ili nisi?

RUPICA: Ne mogu se sad sitit ko je sve tamo bija... Klapac jedan.

GADNI: Nemoj da plačeš. To nema veze. Nemoj. Ti si prva devojka sa kojom sam... Sa tobom je sve... Stvar je u tome da ćeš sad da najebeš što si bila sa mnom.

RUPICA: Meni je lipo.

GADNI: Tebi je lepo.

RUPICA: Je.

GADNI: Pa dobro, jer ti u toj tvojoj glavi imaš negde da bi sve bilo u redu da mi danas nismo išli na taj kurčev sladoled na rivu?

RUPICA: Tila sam samo učinit đir sa tobom.

GADNI: Što si htela da učiniš đir?

RUPICA: Zato što si lip, šta si moj. Zato šta sam tila proć s nekim uza se.
Obično niko ne hoda uza me.

GADNI: Ma, gde sam lep.

DOMORODAC 1: Šta činiš tu? Alo..... Mala....

DOMORODAC 2: Alo.....

DOMORODAC 1: Ajme, gledaj je..... Di si ti?

RUPICA: Sidim sa momkom, pričamo...

DOMORODAC 1 i 2: Sidim s momkom....

DOMORODAC 2: Šta ste se tu zavukli?

RUPICA: Ovo je naše misto.

DOMORODAC 1: Naše malo misto.

DOMORODAC 2: Što ti stalno bališ, ima i on usta...

GADNI: Nju si pitao.

DOMORODAC 2: Jesam. Bravo momak. Izvinjavam se. Sad tebe pitam, šta je vucaraš ovde po noći, umesto gore ka sav normalan svit?

GADNI: Što to tebe boli kurac?

RUPICA: To je ekipa od mog brata...

DOMORODAC 1: Ajde cugni malo...

RUPICA: Dosta je on cugnija.

GADNI: Šta ti je ovo?

DOMORODAC 1: Ovo?

DOMORODAC 2: Domaća.

DOMORODAC 1: Ajde. Ajde. Vojnik, ovako kod nas ovi. Ajde do pet.

(GADNI pije, a oni broje do pet)

GADNI: Nije loše.

DOMORODAC 2: A imaš ti doma nešto bolje.

GADNI: Imam krušku.... Viljemovku.

DOMORODAC 2: Šta ćeš ovdi, koji kurac, šta ne ideš doma pa piješ svoje...

GADNI: Jesam ja nešto rekao?

DOMORODAC 2: Ne moraš ništa ni reć.

DOMORODAC 1: Muči.

RUPICA: Ajmo svi gori na piće. Gori kod moje kume sada je prazno i lipo, pustićemo muziku.

DOMORODAC 1: Kod tvoje kume što minja gume...

SVI (Smeju se)

DOMORODAC 2: U.... u.... Dobra ti je kumica.

GADNI: Ja moram nazad.

DOMORODAC 2: Koji ćeš kurac?

DOMORODAC 1: Neće ni skužit da te nema...

DOMORODAC 2: Sigurno su pobigli...

RUPICA: Mora poč, može završit u pržnu. (GUŽVA)

DOMORODAC 2: Mogu li ja pitat nešto ako smim?

RUPICA: Niko ti ne brani.

DOMORODAC 2: Niko. A, di se jebete vi?

RUPICA: Tamo di i mater ti!

(Drugi je ošamari.)

(Gadni hoće da pobegne, prvi ga zadrži.) (TUČA)

DOMORODAC 1: Biži curice... Biži curice...

(GUŽVA)

DOMORODAC 2: Zašto bižiš curice? Zašto bižiš curice?

RUPICA: Zato što nije muško.

SVI: A... a... (Zaustave se)

DOMORODAC 2: Je l' čuješ? Ona zna šta je muškardin. Debela zna šta je muškardin. Zna zato što se pukla sa svime šta hoda na dvi noge u ovom gradu. I kad ti debela kaže da nisi muškardin, onda nisi muškardin, onda nisi i to ti je to...

DOMORODAC 1: Meni nije rekla nikad da nisam muškarac.

RUPICA: E sad ti kažem.

DOMORODAC 1: Jebem ti mater.

RUPICA: Ti si pizda.

DOMORODAC 1: Jebem ti mater.

GADNI: Stanite. Ne razumem.

DOMORODAC 1: A, što ti ne razumiš?

GADNI: Ne razumem zašto je ne pustite...

DOMORODAC 2: Ne razumiš?

GADNI: Ne.

DOMORODAC 2 : Zato što ne može hodat sa smrdljivim vojnikom...

GADNI: Ti ne znaš ništa o meni.

DOMORODAC 2: Ne želim ni znat. Doša si ovde da vodaš našu piju preko rive i da joj kupuješ đelate, sutra triba da ti padne nešto gore na pamet, a prekosutra ćeš nam se uselit. E, da ti jebem mater, ne može.

GADNI: Ja ne želim da se uselim. Ti ne znaš ništa o meni.

DOMORODAC 2: Kad te otvorimo, sve će izać na vidilo.

RUPICA: Nemojte.

DOMORODAC 1: Ti ajde lipo doma i u krpe. I nemoj ništa jest prije spavanja.

Cila si se svalila.

(VESELI iznosi RUPICU)

(SVI ulaze – instrumenti)

PESMA

GADNI:

O, KEROL,

PRIZNAĆU TI SADA:

ČEŽNJA ME NOSI

TEBI SVAKI DAN...

VESELI:

O, O, O.....

GADNI:

O, O, KEROL,

DRAGA MOJA KEROL,

RECI MI NEŽNO

DA L' JE SVE TO SAN?

SVI:

MNOGO NOĆI JA VEĆ NEMAM MIRA,
TI TO DOBRO ZNAŠ,
POLJUPCE MI VRATI,
MESTO JEDNOG DVA!

KAD ČUJEM DA GITARA SVIRA,
TI TO DOBRO ZNAŠ,
O, O, O, KEROL,
ZA TEBE PEVAM JA.
ČA, ČA. BUM.

(JUNAK i VESELI na sceni)

V SCENA "IZLAZAK POSLE ZATVORA"

VESELI: Izašao si mali, a...

JUNAK: Ima tri metra...

VESELI: Što si ono ležao?

JUNAK: Namestili mi silku...

VESELI: Namestili... E, ljudi, ovo je nameštaljka. Nemojte, ljudi... Namestili...

JUNAK: Namestili, keve mi, klao bi, ubio bi, ne bi silovao...

VESELI: I mene to ne radi...

JUNAK: Video sam te na tribinama...

VESELI: Video sam i ja tebe mali... Kako si nabo onog žandara, jebo si mu milosnu majku... Što mi se nisi javio?

DOMORODAC 1 i 2 i DEBIL krekeću.

JUNAK: Šta ja znam... Ne znam, majke mi.

VESELI: Od sad, pa nadalje, možeš da mi se javiš kad hoćeš. Mmm...

(Pretapanje svetla)

PESMA

VESELI:

MIRNO SPAVAJ FATO

SVE TI JE ZAKLATO

SAMO MUJO NIJE

VISI KRAJ KAPIJE

JUNAK:

MIRNO SPAVAJ FATO

SVE TI JE ZAKLATO

SAMO MUJO NIJE

VISI KRAJ KAPIJE

(VESELI uvija JUNAKA zavojem)

(Igra – JUNAK pada – ranac)

VI SCENA "RAT"

(JUNAK leži ranjen ječi.)

JUNAK: Jao... a... a...

GADNI: Ej, brate, vidi šta sam naš'o, brate.

JUNAK: Šta je to?

GADNI: Kako šta je? Cupi, brate, iz onog sela, jebem li ga.

JUNAK: Rokni je.

GADNI: Ma bili smo tamo usred zezanja, ona je ležala na nekim džakovima, gledam ko je živ, ko nije, završavamo, ja krenuo da je ono, ovi hteli prvo malo da se izređaju, pojavio se Veseli i rekao da je sklonim..

JUNAK: Boli me jako...

GADNI: Jesi pio vode?

JUNAK: Ne mogu...

GADNI: Moraš sa tableticom sad da popiješ vode...

JUNAK: Bez vode ću ja da završim.

GADNI: Gutaj.

RUPICA: Podigni mu glavu.

GADNI: Marš u pizdu materinu.

JUNAK: Rokni je brate, molim te... Boli me...

GADNI: Sad će da dođu svi pa ćemo da vidimo.

JUNAK: Ubi me. Ubi me.

GADNI: Nemoj.... Sa' će da krene da te radi...

JUNAK: Ubi me.

GADNI. Nemoj brate... molim te, ti da mi umreš... Molim te... Nemoj... Čuješ...

JUNAK: Plačeš, pičko, plačeš.

GADNI: Zajebavaš.

JUNAK: Pričaj mi nešto... Pričaj mi, molim te...

GADNI: Šta da ti pričam.

Je l' znaš kad je grbavi skid'o mrak...

JUNAK (Smeje se)

GADNI: Kar'o neku cupi, i pokupio neke bakterije, alge, pečurke...

JUNAK: Nemoj da sereš.

GADNI: Stao na sred sobe izvadio cuki, i gleda kurac, ono rastu one pečurke po kurcu. I pita ribu šta je bre ovo? Kita k'o karfiol. Kurac ako me oči ne varaju.

JUNAK: Lažeš.

GADNI: I Grba iš'o kod keve i pita je šta da radim. Jesi dobro? Što me gledaš tako?

(Smeju se)

GADNI: Kako me nervira. Idem da vidim gde su ovi.

JUNAK: Idi.

(Gadni izlazi.)

RUPICA: Je l' ti sad lakše?

JUNAK: Je l' znaš kad će meni da bude lakše... Kad budem mrtav, i okupan, srećo, pa mi keva obuče odelo što sam nosio na svadbi pokojnog burazera, to mi je jedino odelo, znaš, pa kad krenu da se ređaju svi oko mog sanduka pa kao plaču, nije im dobro. I ribe ima da se raskrave, pa će onda ortaci gadno da se napiju, pa će onda da se izjebu više nego ikad. I sutra na posao, eto tad će da mi bude lakše, srećo...

RUPICA: Ti misliš da ćeš u komadu da odeš odavde...

JUNAK: U, sad si me zajebala. Onda će samo da mi održe slovo bez svega ovoga. Staviće u celu priču još dvojicu, trojicu, jebem li ga, jevtinija varijanta. Opet će da se napiju, i izjebu, pa sutra na posao.

RUPICA: Znaš šta bi ja htela?

JUNAK: Reci, srećo šta bi ti htela?

RUPICA: Htela bih da napunim kadu, da pustim muziku, da obučem haljinu jednu moju belu, dobro mi stoji kad pocrnim. I da odem.

JUNAK: Gde da odeš?

RUPICA: Na ljuljašku...

JUNAK (Smeje se)

(Ulazi GADNI, vidno nervozan šeta): Brate, ovo je gore od Grbavog. Je l' boli

batice...

JUNAK: Boli u pičku materinu...

GADNI: Šta me gledaš? Šta gledaš?

JUNAK: Pusti je.

GADNI: Nervira me strašno me nervira...

JUNAK: Pusti...

GADNI: Što je čuvamo, koji kurac je čuvamo?

JUNAK: Rekao je Veseli.

GADNI: Šta hoće sa njom, da je kara. Ne razumem.

JUNAK: Brate, rokni odma'.

GADNI: Što da je roknem? Hoćeš ti da karaš?

JUNAK: Neću da je karam.

GADNI: Ajde malo da probaš, ajde, pomoći će ti tvoj brat...

JUNAK: Koji si ti bolesnik, neću!

GADNI: Što nećeš?

JUNAK: Neću. Prljava je... Šta ti je?

GADNI: Okupaćemo je. Ajde da je okupamo...

JUNAK: Prljava je. Ajde bre rokni je, bolje je rokni nego da je maltretiraš tu...
Rokni je.

GADNI: Nikog nema. Svi su otišli negde, mi sedimo ovde, jebote, nisam u usta ništa stavio dva dana. Veselog nema, nema ga.

JUNAK: Nema ga.

GADNI: Nemoj tako da me gledaš! Kako me nervira... Nemoj!

(Izlazi GADNI)

RUPICA: Bila sam u tvom gradu.

JUNAK: Kad si ti bila u mom gradu?

RUPICA: Bila sam na koncertu.

JUNAK: Na kom koncertu, keve ti?

RUPICA: Stranglersa.

JUNAK: Ti baš nemaš sreće. Taj koncert je bio sranje. Najobičnija tezgja.

RUPICA: Meni je bilo dobro.

JUNAK: Tebi je sve dobro. Ti si bula.

RUPICA: Upoznala sam tamo nekog dečka.

JUNAK: Što je to bilo usrano večje, izgubio sam ekipu, nisam mogao da ih nađem čuku vremena, neki skinsu su me odrali od batina, zemljak mi je prvo razbio flašu o glavu a posle me udario bejzbol palicom.

RUPICA: Ja sam otišla sa njim kući.

JUNAK: Onda sam ležao ispred, niko mi nije prišao samo sam tako ležao, jebem ti taj koncert, bio je sranje, sve je bilo kao smišljeno. I ono izlaženje na binu. I morali smo napolje da idemo da šoramo, puklo nešto u klonji, bila je poplava govana, ribe su šorala između kamiona, gledao sam kako šutiraju jednu debelu, samo što je čučnula.

RUPICA: Mi smo bili kod njega kući bilo mi je jako lepo, ujutru sam otišla, izašla ispred tamo mu je sedela majka i onda sam sa njom popila kafu.

JUNAK: Ja bih sad pio kafu.

RUPICA: Kad bi ja bila odvezana, skuvala bi ti kafu.

JUNAK: Ja ne mogu da ustanem lutko da te odvežem.

RUPICA: Mogu ja da dopuzim.

JUNAK : Pa šta onda, zubima?

RUPICA: Zubima.

JUNAK: Ispadaju mi zubi, nisam nešto dobro stajao sa tim ni ranije, a ovde sam izvadio dva prekjuče, počeli da bole, u pičku materinu...

RUPICA: Šta bi sad radio da si kod kuće?

JUNAK: Koji je dan?

RUPICA: Ne znam koji je dan...

JUNAK: Ako je vikend a sad je lepo vreme zaigrali bi odbojku na pesku ispred zgrade. U lovu.

RUPICA: U koliko?

JUNAK: U trista maraka.

RUPICA: Jel dobro igraš?

JUNAK: Sve ja dobro igram.

RUPICA: I fudbal?

JUNAK: I fudbal.

RUPICA: Što odbojka?

JUNAK: To je najlakše da se organizuje, tu ima ortak kafić. Sede i klade se a sa nama igraju, menjaju se ekipe. Ima i pesak.

RUPICA: A ako nije vikend?

JUNAK: Sedeo bi ispred zgrade. Išao bi na reku. Iš'o bi ... Na reku... Na reku...

RUPICA: Savu?

JUNAK: Savu.

RUPICA: Ja bi išla u kino ako je vikend.

JUNAK: Šta bi gledala u ovom dupetu od mesta?

RUPICA: Gledala bi šta ima.

JUNAK: Šta može da ima u dupetu od mesta...

RUPICA: Šta ima ispred tvoje zgrade?

JUNAK: Ima... Ima Sava, odbojka... Ima puno mojih.

RUPICA: Misliš da ih je ostalo puno?

JUNAK: Ne znam.

RUPICA: Ja nemam više nikog.

JUNAK: Ne znam gde su svi.

RUPICA: Ja nemam više ni zgradu.

JUNAK: Koji će ti kurac zgrada, možeš da dođeš kod mene... Što se ti brineš?
(Zasmeje se, pa krklja)

RUPICA: Boli?

JUNAK: Ma, jok. Boli u pičku materinu.

RUPICA: Umrijećeš.

JUNAK: Aha. Prvo ću tebe da roknem. Bolje da te roknem, razmisli sama.

RUPICA: Možda će da dođu moji.

JUNAK: I onda ćeš da ideš malo da kupiš nešto, pa ćeš da iščupaš obrve, pa u bioskop, pa možda i upoznaš nekog finog mladića, pa kao izađete, pa se poljubite pa te uhvati za sisu, pa sutra te odvede negde u poslastičarnicu da jedete jeben tufahije, nabijem ih na kurac, pa ćete onda da se ljubite pa možda te

i oženi jebi ga pa onda ćeš da imaš sina i ćerku. Pa ćeš opet da rodiš sina. Mašala. A kad mu budeš rekla da te jebalo njih dvadeset... Bolje da te roknem. A i kad bi sve bilo u redu, zamisli sebe za deset godina, serem ti se na takav život, ovde u ovom dupetu od mesta.

RUPICA: Jesi ti bio negde?

JUNAK: Bio sam svugde na gostovanjima sam bio.

RUPICA: Gde si bio?

JUNAK: Bio sam svuda gde smo igrali. Jebali smo kevu kako smo igrali. Odrali smo sve od batina.

RUPICA: Voliš da se tučeš...

JUNAK: Ne volim.

RUPICA: Ne znaš ni kako se zovu mesta gde si bio...

JUNAK: Ne volim, uvek naleću na mene... A onda, šta se mora nije teško. Znaš kako to ide.

RUPICA: Ne znam.

JUNAK: Prvo ti nekog prebiješ onda krene ta fama. I onda moraš sa svima da se biješ. A Gadni je uvek pravio sranja. Uvek sam morao da ga izvlačim. A on je mnogo lud.

RUPICA: Šta mu je sa okom?

JUNAK: Iskopali su mu oko u vojsci. Zbog neke fukse. Pred rat. Nije hteo u vojsku, da mu neko nešto govori šta radi i ta sranja. Onda je odlepio. Prijavio se dobrovoljno. Ja sam krenuo za njim.

RUPICA: Zašto?

JUNAK: Prvo je krenuo Veseli, on je glavni, onda Gadni, pa i ja...

RUPICA: Zašto?

JUNAK: Kako zašto? Pa sa njima... Morao sam da krenem sa njima...

RUPICA: Ti si dobar momak.

JUNAK: Jesam kurac.

RUPICA: Jesi, dobar si... Nisi kao on.

JUNAK: Šta sereš ti jadnice, šta znaš ti o nama, šta sereš ti... Ućuti... Jadnice... dobar momak. Ućuti, bre. Ućuti!

RUPICA: Dobar si. Pusti me.

JUNAK: Odakle znaš Veselog?

RUPICA: Ne znam ko je Veseli.

JUNAK: E taj Veseli je ostavio nas u ovom sranju da te čuvamo, mora da ga znaš, ne verujem da je to tek tako. Veseli ne ostavlja nikog.

RUPICA: Kako izgleda?

JUNAK: Izgleda kao moje dupe. Malo je stariji od mene. Koliko ti imaš godina?

RUPICA: Znala sam jednog dečka ali nije moguće da je to taj.

JUNAK: Koji?

RUPICA: Taj koji nikog ne ostavlja.

PESMA

APRIL U BEOGRADU

VESELI:

APRIL U BEOGRADU, BR...

NOSIM GA U MISLIMA

IZ DEVOJAČKIH SNOVA

APRIL U BEOGRADU....

VII SCENA "LJUBAVNA – MOST"

VESELI: Izvini, izvini, a koliko ima sati...

RUPICA: Imaš sat.

VESELI: Imam, ali ne radi.

RUPICA: Izgleda nov.

VESELI: Ne radi, evo baciću ga...

(baca sat, trči)

Hu! Izvini, a koga ti čekaš?

RUPICA: Sestru.

VESELI: Rt... rt...

(igra, trik, cveće marama u usta)

Jesi prvi put ovde?

RUPICA: Ovde?

VESELI: Mislim, u gradu...

RUPICA: Dolazim jednom u godinu dana, tu imam rođake...

VESELI: Pa, ovaj, kasni ti rođaka.

RUPICA: Otkud ti znaš?

VESELI: Znam. Čekaš tu već deset minuta, gled'o sam.

RUPICA: Pa ne radi ti sat.

VESELI: Ne treba mi sat. Imam ja mozak podešen za devojke koje čekaju.
Cigareta...

RUPICA: Ne pušim.

VESELI: Zašto?

RUPICA: Što bi pušila?

VESELI.: Pa od toga se mršavi.

RUPICA: Je l' ja treba da smršam?

VESELI: Ne, nego devojke se zbog toga najčešće odaju nikotinu. Sad si se
naljutila.

RUPICA: Nisam.

VESELI: Naljutila si se, malopre si se smejala, vid'o sam sa da si se naljutila, ja
uvek userem, uvek userem.

RUPICA: Jesi ti iz grada?

VESELI: Molim?

RUPICA: Kako se zoveš ti?

PESMA

O LO MI (igra)

DOMORODACI I 2 I DEBIL: O LO MI...

VESELI: Dobro, u redu. E, slušaj, ovaj da prošetamo. Ajde, malo samo. Opet se naljutila. Opet sam usr'o, vidi, evo ti lična karta, neću ja da te smaram.

RUPICA: Ti si lud što si iscjep'o ličnu kartu...

VESELI: E, boli me za ličnu kartu. Zovi me, evo ja ću tu da stojim dok ti ne dođe rodbina i čuvaću te, jebi ga ovo je veliki grad a ti me zovi kad budeš htela pa ćemo da se šetamo sve sa rodbinom. Ima sutra koncert... Zovi me... Budi dobra.

VIII SCENA "MENTOL"

JUNAK: Ah, ah...

GADNI: Ubio sam Veselog.

JUNAK: Rokni i nju sad pa ćemo da palimo... Je l' čuješ? Rokni je. Rokni je.

Mamu ti jebem. Majmune, rokni je.

GADN-i: Neću. Nju ću da kupam.

JUNAK: Rokni je mentolu, koji ti kurac.

GADNI: Nju ću da kupam pa ću da je iskaram..

JUNAK: Rokni je.

RUPICA: Imaš li ti devojku kod kuće? Imaš li je?

GADNI: Šta me ti to pitaš!

RUPICA (cvili): Imaš li je?

GADNI (crta se po licu karminom): Sada smo samo ti i ja.

PESMA

RUPICA: LILI

S TOBOM SVE MI JE LIJEPO,
I SUNCE I NAJMANJI CVIJET,
MOM SNU TI DONOSIŠ BLAGI MIR,
MOM BIĆU CIJELI SVIJET.

SVI:

KAD JUTROM ZORA ME BUDI,
PREDA MNOM SMIJEŠAK JE TVOJ,

I VEDRO ZAPOČINJE NOVI DAN
U SREĆI I LJUBAVI TOJ.
JA OSJEĆAM, ŠTO I TI DOBRO ZNAŠ,
DA ŽIVOT SVE LJEPŠI JE NAŠ.

MRAK

IX SCENA "POSLE RATA – KUĆICA"

DEBIL: Uja!

GADNI: Majstore, bravo.

DEBIL: Vidi, krov ćemo crveno...

GADNI : Mora prvo da udarimo podlogu...

DEBIL: Bela.

GADNI: Bela...

DEBIL: A , dole siva, pa preko zeleno, kao trava...

GADNI: Bravo. Može... Što je dobro. Ima i vrata. K'o prava.

DEBIL (farba krov): Uf... Ne mož' se pokrije ovo...

GADNI: Može, može, samo pritisni malo jače...

DEBIL (farba i peva): O, mekdonald gebamflaj... ija ija, ooo.... rpa-pa. Uf...
Neki cvet da bude šarenije...

GADNI: To dole. A gore crep k'o pravi krov.

DEBIL: A vrata žuta...

GADNI: Nemoj žuta vrata, mnogo je šareno... (pakuje se)

DEBIL: Otkud ti znaš šta je šareno...

JUNAK: Pa viš ima i crvena, narančasta i plava i dole ste lupili zeleno i ovi crveni crepovi, i još žuta vrata.

GADNI: I dole ima siva.

DEBIL: Ima i siva.

JUNAK: A, ima i siva? I još žuta vrata...

GADNI: Mnogo je.

(DEBIL krene)

Stani, molim te. Gde ćeš?

JUNAK: Kume, ode ti arhitekta.

GADNI: Stavi žuta vrata, nema da fali...

DEBIL (Vrati se. Igra. Majca. Peva): O, mekdonal... ija, ija, oooo.... rmpa'pa, rmpa-pa.... (Farba)

GADNI: Majstore, ajde, popi'.

DEBIL: Mnjau...

JUNAK: Je li kume, a šta ti je to?

GADNI: Ti ne znaš ni šta je a sereš za žuta vrata.

JUNAK: Vidim da je kućica.

DEBIL: Pa kućica je. Debil.

JUNAK: A za šta će ti kućica...

GADNI: Za ćerku.

JUNAK: Za ćerku? Kolika je ona sad?

GADNI: Kolika je ona?...

DEBIL (podigne ruke)

GADNI: Velika devojka.

JUNAK: Koliko ima?

GADNI: Ne znaš koliko ima.

JUNAK: Je l' znaš ti koliko ima?

DEBIL (podigne ruku i pokaže)

GADNI: Ima pet godina.

JUNAK: Au, devojka bre.

GADNI: Devojka. Donela mače neko u kuću, ćoravo, 'oće sa njim da spava, ja joj kažem ne može mače gore. U hodniku može dole i kraj. Ona udri u kuknjavu, žena kaže pusti dete, ali sam obećao da ću da napravim kućicu.

DEBIL: I kad vidi kućicu...

GADNI: Jao...

JUNAK: Mače neće hteti da uđe unutra.

GADNI: Šta neće hteti?

JUNAK: Nema da uđe unutra mače, kad ti kažem...

GADNI: Što si baksuz.

JUNAK: Kad si video da mačka hoće tamo gde joj kažeš.

GADNI: Ma šta 'oće, neće. Ja da donesem, nek ga stavi unutra kako zna.

DEBIL: A baš je lepo.

GADNI: Jeste, lepo je.

JUNAK: Lepo i šareno. Šta ti je to?

GADNI: A dimnjak?

DEBIL: Kakav dimnjak?

GADNI: Mora kuća da ima dimnjak.

JUNAK: Koji će ti dimnjak? Kakav dimnjak.

GADNI: Mora kuća da ima dimnjak, ne znaš ti nju, mora da ima dimnjak i kraj...

JUNAK: Ma šta će ti dimnjak.

GADNI: Stavi dimnjak.

JUNAK: Stavi, kad bude zima da mačka založi. Rasturiće to mače.

GADNI: Staviću novinu.

DEBIL: Neće.

JUNAK: Pa kad staviš novinu ima samo da sere unutra.

GADNI: Neće bre da sere, staviću preko selotejp. Kad vidi selotejp, misliće da je lakirano.

JUNAK: Ima da sere i preko selotejpa.

GADNI: Ima da sere na pesak i nemoj ti da sereš više.

DEBIL: Dabome, na pesak. Gde ću da ti stavim ovaj dimnjak?

GADNI: Gde da stavim? Na krov.

(DEBIL meri – santimetrom)

Je l' može malo manji?

JUNAK: A je li, arhitekta, jel bi mog'o da napraviš meni kućicu.

DEBIL: Ne mogu, samo sam njemu, nemam vremena.

JUNAK: A, samo si njemu?

DEBIL: Samo sam njemu.

JUNAK: Što samo njemu?

DEBIL: On je prvi rekao.

JUNAK: Pa napravi i meni.

DEBIL: Ne mogu.

JUNAK: Što?

DEBIL: Nemam vremena.

JUNAK: Da ti platim, a?

DEBIL: Taman posla da mi platiš.

JUNAK: Da ti platim, da ti platim?

DEBIL: Taman posla da mi platiš.

JUNAK: Šta treba da uradim da bi mi napravio? Jebote, šta treba da uradim da bi mi napravio? Oću kućicu... (Plače)

DEBIL: Ne možeš ništa da uradiš, neću i to ti je.

JUNAK: Što nećeš?

DEBIL: Rek'o sam...

JUNAK: Molim te, napravi mi kućicu.

GADNI: Ti sad zajebavaš, kume.

JUNAK: Kućicu...

GADNI: Kume, došao si ovde urađen ko bulja i zajebavaš... Ajde, ustani.

(JUNAK ruši kućicu)

GADNI: Ma nemoj da... Šta radiš? Pazi bre, kume jer vidiš šta si uradio. Jesi normalan, jebote?

DEBIL: E, Sad moramo da prefarbamo. Možemo da stavimo plavu.

GADNI: Sad si ti pametan.

(Tuča)

GADNI: Pametan si k'o, k'o ćoravo pile si pametan.

DEBIL: Nisam, nisam.

GADNI: Skloni tu bombu, debil, odakle ti bomba.

DEBIL: Ti si mi to dao da ti čuvam...

GADNI: Daj bombu. Daj bombu.

DEBIL: Koš. Gledaj, ima da letimo.

(PESMA)

POD SJAJEM ZVEZDA

SVI:

POD SJAJEM ZVEZDA OVE NOĆI,

ŠTO MOJ NOSI MIR,

ZA DRAGIM LIKOM U SAMOĆI,

ČEZNU OČI BEZ SNA...

ŠTO REKA ŠUMI OVE NOĆI,

ŠTO MOJ NOSI MIR?

U TAMNE SENKE OVE NOĆI,

ČEZNU OČI I SNI!

GADNI:

SA SUNČEVIM ZRAKOM

DOĆI ĆE DAN,

SVI:

A SUNČEVI ZRACI,

DA L' ĆE DATI

ODMOR OKU MOM?

ŠTO REKA ŠUMI OVE NOĆI,

ŠTO MOJ NOSI MIR?

U TAMNE SENKE OVE NOĆI

TONU OČI I SNI!

X SCENA "PECAROŠI"

PECAROŠ 1: Hoćemo li danas čorbu?

PECAROŠ 2: Nisam pon'o kotlić...

PECAROŠ 1: Zdravo je vrućina.

PECAROŠ 2: Nisam pon'o kotlić, al sam pon'o pušku.

PECAROŠ 1: Za morke.

PECAROŠ 2: Ovde ne sme da se lovi. Zdravo je vrućina.

PECAROŠ 1: A, mog'o si da poneseš kotlić.

PECAROŠ 2: Ima kod starog na splavu.

PECAROŠ 1: Nemamo ključ...

PECAROŠ 2: Šta će nam ključ?

"PIKNIK"

RUPICA: Nemoj da skidaš košulju...

JUNAK: Zašto?

RUPICA: Ovi ovde su meštani, krenuće da ti gledaju te ožiljke, i sve to...

JUNAK: Pa šta. Ti ih poznaješ.

RUPICA: Baš zato.

JUNAK: Na koju foru? Kako mogu da sedim ovde na trista stepeni, u košulji, na koju foru da sedim ovde trista stepeni u košulji...

RUPICA: Tiše malo... I videće ti se ono po rukama.

JUNAK: Sve je bilo u redu sa mojim rukama, dok nismo došli u tvoje jebeno selo, sve je bilo u redu, mazala si me po rukama i masirala, sad imaš problem sa mojim jebenim rukama, i sa jebenim seljacima.

PECAROŠ 2: Pazi malu.

PECAROŠ 1: Možda se vratila.

PECAROŠ 2 : Moj kurac se vratila, ima ona u gradu pos'o...

PECAROŠ 1: Ima pos'o...

PECAROŠ 2: Radi kao medecinska sestra.

PECAROŠ 1: I tebi je to neki pos'o.

PECAROŠ 2: Jeste neki pos'o...

PECAROŠ 1: To je najgori pos'o na svetu... Zamisli, radiš sa starcima pa ti se upišavaju u krevet, pa ih ti pereš.

PECAROŠ 2: Možda radi sa decom.

PECAROŠ 1: Pa deca sa dve glave... Umiru, znaš od čega umiru...

PECAROŠ 2: Od viška glave.

PECAROŠ 1: Od anestezije umre bre pola, ne daju im dobro anesteziju, čovek ode nešto malo da operiše i prc, nema ga, samo kažu embolija, kurac, pa ti vidi šta ćeš...

JUNAK (TARZAN): A... A... A.... A... Domoroci...

PECAROŠ 1 i 2: A... A... A ... E, lola, jebo mamu svoju.

JUNAK: Dobro sam lutko. Moram da se javim nekom da kažem kakvo sam cveće, a nemam kome da se javim.

RUPICA: Kaži meni.

JUNAK: Ti me gledaš svaki dan.

RUPICA: Nema veze, volim da slušam.

JUNAK: I ja volim...

RUPICA: Tebe.

JUNAK: Jebote, pokid'o sam jutros dva litra mleka, jebote, jesi videla?

RUPICA: Probudio si me u sedam ujutru.

JUNAK: Ja sam budan od šest, nula, nula.

RUPICA: I morala sam da jedem poparu.

JUNAK: Popara je zdrava... Čudo.

RUPICA: To je bolje nego juče kad sam morala da ustanem i da jedem pileću supu.

JUNAK: Ja sam pokidao čitavu supu u šest i petnaest...

RUPICA: Bravo.

JUNAK: Sinoć sam uzeo samo dve kapljice. I spavao sam ko beba.

RUPICA: Prošle nedelje si morao dvanaest.

JUNAK: Dobar sam, dobar sam, lutka, čudo sam, bog nas pogledao. I mene i

tebe.

PECAROŠ 1: Pogledaj što ovaj ima ožiljke.

PECAROŠ 2. Zdravo ih ima.

PECAROŠ 1: Sedi tu i pokazuje ožiljke, k'o da sad jedino on ima ožiljke.

PECAROŠ 2: A ti imaš te...

PECAROŠ 1: Imam.

PECAROŠ 2: Imaš od carskog reza, kurac...

PECAROŠ 1: Imam ja svoje.

PECAROŠ 2:- Imaš ono što si pao na flašu.

PECAROŠ 1: Nisam pao na flašu.

PECAROŠ 2: Nemoj mene da farbaš, pao si na flašu, posle si pričao kako si se tuko sa petoricom, na flašu si pao ispred tamo pumpe, kad je bila ona svadba.

PECAROŠ 1: E, nije bila svadba nego ispraćaj u vojsku.

PECAROŠ 2: Svadba.

JUNAK (TARZAN): A... A...

PECAROŠ 1: Je l' može tamo malo tiše!

JUNAK: Popušiš pre kiše.

PECAROŠ 1: Ovaj ti je nešto rek'o...

PECAROŠ 2: On misli da je neko i nešto, dođe ovde iz grada, i sedi tu sa tim ožiljcima, plaši ribu, krv mu jebem, da mu jebem...

JUNAK: Kakvi su ovo majmuni, lutka.

RUPICA: Pusti ih.

JUNAK: Sede tamo i jedu govna. O, Bože, vidi što je ovde lepo.

RUPICA: Gladna sam. Išla bi malo sa sunca.

JUNAK: Još malo...

PECAROŠ 2: Ovaj mora da je bio na frontu.

PECAROŠ 1: Ili je neki...

PECAROŠ 2: Koji bre neki, koji bre neki, sad on meni taj neki ovde dođe iz grada i ja ne mogu da idem da kenjam tamo.

PECAROŠ 1: Idi kenjaj. Idi kenjaj.

PECAROŠ 2: Kako da idem da kenjam kad je seo tamo pored žbunja...

RUPICA: Idemo, sprema se kiša.

JUNAK: Kad padne kiša onda ću da pokisnem pa ću da plivam malo...

RUPICA: Biće grmljavina.

JUNAK: Nemoj da se plašiš... Nema čega da se plašiš...

PECAROŠ 1: Gleda te ovaj.

PECAROŠ 2: Neka gleda, pogledaću i ja njega po glavi.

PECAROŠ 1: Pusti ti to. Gadno deluje.

PECAROŠ 2: Šta on misli, da može ovde da dođe iz grada i tu da skida majicu.

PECAROŠ 1: E, misli da može.

PECAROŠ 2: I ova mala fanfulja.

JUNAK: Još samo malo mi fali da se sredim...

RUPICA: Opet si skakao u snu.

JUNAK: Još samo malo i onda se vratimo, idem u blok da nađem neku šljaku,

bilo šta, bilo kako, da šljakam, da ne sedim gajbi, da mi prolazi vreme... Kako je ovde lepo.

(PUCANJ – PESMA)

JUNAK:

RECI KAK SE ZOVEŠ TI...

I OTKUD TI SNAGA.

DA L' ME MOŽEŠ POVESTI

GORE S MOGA DNA

OČI SU TI CRVENE

RUKA TI JE BLAGA

KAO DA SU STVORENE

DA IH LJUBIM JA.

A PRED VRATIMA ŠKVADRA

POMNONOVOROVA.

(MRAK – PROMENA)

(KUĆICA)

SVI:

ULA, ULA, ULALE

ULA, ULA, ULALE

JUNAK:

POĐIMO NA SELO...

SVI:

NA SELO...

XI SCENA "U KUĆICI"

(INSTRUMENTI)

VESELI: Ovde je mirno.

RUPICA: Jeste. Našao si me.

VESELI: Jeste. Bio sam zaljubljen u tebe.

RUPICA: Što si otišao ono večer?

VESELI: Znaš kako je, pa one oprle strankinje što se tuširaju svaki put kad izađu iz vode, pa onda one njihove kreme, znaš, sunčanje. Kreme posle vode, kreme pre vode, krema za pre i posle. To me je radilo neviđeno.

RUPICA (Smeje se): Jesi krenuo po njih ili po mene?

VESELI: Ti si bila mala, imala si dlačice ispod pazuha i po nogama i bila si sva u modricama i ljuštala su ti se leđa. I imala si kostim od starije švece i viđali smo se samo leti. I bio sam budala. Eto.

RUPICA: Meni je lepo. Ah...

VESELI: Ah...

SVI: Ah...

VESELI (živne): Jesi li mu rekla istinu?

(VESELI podigne ruku – znak za voz)

(VOZ - jako)

(PESMA)

SVI:

ČINI MI SE VEKOVIMA

VUK SA OVCOM NEŠTO IMA

KAD JE VIDI KAKO PASE

VUK NAPROSTO NE ZNA ZA SE

OVCA KAD MU VIDI OČI

NI DA BEKNE NI DA SKOČI

OVCA NE SME DA SE BRANI

VUK SE NJENIM STRAHOM HRANI

